

**N:o 15.**

Ank. till Riksd. Kansli den 28 April 1880, kl. 2 e. m.

*Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 8,  
om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t  
angående bildande af en till infanteriet hörande stam-  
trupp inom Vester-Norrlands län.*

På grund af erhållen remiss har Utskottet att yttra sig öfver en inom Första Kammararen af Herr *G. F. Burman* väckt motion, N:o 47, i hvilken föreslås: »att Riksdagen behagade uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke de till båtsmanshållet anslagna rotar inom Vesternorrlands och en del af Gefleborgs län, kunde förändras till soldatrotar för bildandet af en, infanteriet tillhörande, stamtrupp inom Vesternorrlands län.»

Såsom motiv anför motionären, dels det behof af skydd mot yttre och inre fiender, som hvarje provins inom landet bör åtnjuta, och hvaraf Vesternorrland, såsom saknande stamtrupp vare sig till beväringsskapets tillfredsställande öfning eller till ordningsmaktens biträde, är helt och hållet i saknad, dels att de inom provinsen varande indelte båtsmännen torde utan nämnvärd olägenhet kunna undvaras, och att de till Vesternorrlands beväringssbataljon hörande officerare och under-officerare i det närmaste torde vara tillräckliga för en stamtrupp motsvarande nu befintlig rotering, slutligen att, ur försvarets synpunkt, en sådan åtgärd blifvit ansedd vara lämplig uti Kongl. Maj:ts proposi-

tion till 1870 års riksdag och att densamma skulle motses med nöje af nuvarande rotehållare.

Frågan om båtsmanshållets öfverflyttande till indelta armén har vid flera föregående tillfällen varit under ompröfning, och har Utskottet tagit kännedom om huru densamma då blifvit af olika auktoriteter bedömd. Såväl af »Underdånigt Betänkande angående Landtförsvaret af den 12 Maj 1865» som af »underdånigt anförande till statsrådsprotokollet den 31 December 1868 angående Landtförsvarets organisation» inhemtas, att en sådan åtgärd som den nu föreslagna varit påtänkt och ansedd behöflig, att hvarken båtsmän eller rotehållare skulle blifva på förändringen lidande och att de senare icke lära kunna tillerkännas rätt att motsätta sig öfverflyttningen, derest densamma af Kongl. Maj:t och Riksdag beslutes. Vidare finner man af »Underdånigt Betänkande angående ett tidsenligt ordnande af Rikets sjöförsvaret af den 23 Maj 1862», att de i Norrland förlagda båtsmanskompanierna äro de, som lättast skulle kunna till landtförsvaret afstås, i fall Kongl. Maj:t skulle anse en öfverflyttning af någon flottan tillhörande trupp vara behöflig, dock under förutsättning, att för varfven erforderligt arbetsmanskap på annat sätt erhålles.

Under sådana förhållanden och då motionärens anspråk synes vara ganska berättigade, så anser sig Utskottet böra tillstyrka, att Första Kammarén ville för sin del besluta:

att Riksdagen behagade uti underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke de till båtsmanshållet anslagna rotar inom Vesternorrlands och en del af Gefleborgs län kunde förändras till soldatrotar för bildandet af en, infanteriet tillhörande, stamtrupp inom Vesternorrlands län.

Stockholm den 27 April 1880.

På Utskottets vägnar:

C. Fr. WÆRN.

Herr A. W. Roos har anhållit få antecknadt, att han ej deltagit i detta ärendes behandling inom Utskottet.